

Pavel Čech na besedě se studenty

V pondělí 14. října 2019 přijel na besedu výtvarník a autor dětských knížek Pavel Čech. Studenti měli možnost setkat se s úspěšným, ale přesto skromným člověkem. Beseda proběhla v atelieru, primáni Radim Šalanda a Vojtěch Brtník mu při této příležitosti položili pár otázek.

Dobrý den, já bych vás rád přivítal na Gymnáziu Otokara Březiny a střední odborné škole v Telči, chtěl bych se vás zeptat, zda jste tu poprvé a jak se vám zde líbí?

Já jsem v Telči byl mnohokrát, mnohokrát jsem zde projížděl na kole, protože jsem dřív hodně vandroval, třeba čtrnáct dní v krajině, do Jižních Čech a podobně. Telč je krásné město, což vy víte. Děkuju za pozvání.

Dobře, vy jste spisovatel, ale především umělec, máte nějaký vzor, ať už umělecký či literární?

Hrozně moc vzorů, já bych mohl říct tolik jmen slavných malířů a spisovatelů, myslím, že to mají všichni stejné. Nikdo nežije ve vzduchoprázdnu, každý se ničím inspiroval. Je spousta lidí, co to umí lépe než já, a člověk se furt snaží dotáhnout na ty génie. Ale abych řekl alespoň pár jmen, tak například Adolf Born, Zdeněk Burian, Václav Kabát, Šalamoun, a tak dál. To byly lidi, co jsem obkresloval, v jejich dílech jsem se inspiroval, když jsem si zahrával s myšlenkou, že bych jednou mohl napsat knihu.

Dál bych se vás zeptal, proč jste si vybral zrovna dětskou literaturu?

Já nevnímám, jestli píšu pro děti či dospělé, já to skoro nerozlišuju. Když byli moji kluci malí, tak jsem jim, dá se říct, četl nebo vyprávěl výňatky z knih pro dospělé, které mě oslovovaly a dojímaly, oni to pochopili po svém, vždy pak následovaly nějaké otázky. Takže já si neskromně myslím, že mnoho z těch mých knížek mohou číst i dospělí.

Co vnímáte jako svůj největší úspěch?

To je zdánlivě dobrá otázka. Já už jsem ji jednou dostal, ale nebyl jsem schopen na ni odpovědět. Mně se to zdá takové neskromné nepokorné. Mohl bych říct nějakou cenu, nebo že se mi narodili dva zdraví kluci. Ale vlastně slovo úspěch ani nemám rád. Jak se říká, každá sláva polní tráva. Já spíš to vnímám jako štěstí, že jsem se mohl věnovat tomu, co mě baví a že díky tomu mohu někoho oslovit, rozesmát nebo rozesmutnit. To je pro mě největší úspěch. Literární ceny nejsou jak skok do dálky, každý je jiný, nedá se říct která kniha je lepší.

Vy jste dostal v roce 2013 cenu Magnesia litera, očekával jste to tehdy?

Neočekával jsem to vůbec. Já jsem ani nevěděl, že mě Petr Novotný přihlásil. Ta kniha je komiks, tak jsem si říkal, že to nemůže vyhrát literární cenu. A tak jsme tam přišli s veselou náladou a nakonec na podiu zaznělo, že jsem to vyhrál. Samozřejmě jsem byl rád. Největší radost jsem měl kvůli těm lidem,

kvůli Petrovi, mému nakladateli, a Jirkovi Trachtulcovi, grafikovi, najednou si mohli říct, že je dobře, že vydávají moje knížky. Byl to moc pěkný večer.

Ta radost ale vydrží tak dva, tři dny a už je to pryč, už tě zajímá, o čem bude další knížka.

Dobře, já vám moc děkuji, že jste sem přijel a poskytl nám rozhovor. Do budoucna vám přeji hodně úspěchu a ať se vám daří.